

**Угода
між Урядом України та Урядом Республіки Грузія
про заохочення та взаємний захист інвестицій**

(Угоду ратифіковано Законом N 205/95-ВР (205/95-ВР)
від 02.06.95)

Дата підписання: 09.01.1995
Дата ратифікації Україною: 02.06.1995
Дата набрання чинності для України: 18.12.1996

Уряд Республіки Грузія та Уряд України (надалі іменуються "Договірні Сторони"),

бажаючи посилити економічне співробітництво на довгостроковій основі для взаємної вигоди обох Договірних Сторін,

маючи наміри створити та підтримувати сприятливі умови для інвесторів однієї Договірної Сторони на території другої Договірної Сторони,

визнаючи, що сприяння та взаємний захист інвестицій згідно з цією Угодою стимулюватимуть ділову ініціативу в цій галузі, погодились про наступне:

Стаття 1

Визначення

Для цілей цієї Угоди:

1. Термін "інвестиція" охоплюватиме будь-який вид активів, інвестованих у зв'язку з економічною діяльністю інвестором однієї Договірної Сторони на території другої Договірної Сторони згідно з чинним законодавством останньої та включатиме, зокрема, але не виключно:

а) рухоме та нерухоме майно, як й інші права, такі як заставні, права забезпечення з позики та інші подібні права;

б) акції, цінні папери та боргові зобов'язання юридичних осіб або майнові частки цих юридичних осіб;

в) позики, кредити, цільові банківські та фінансові внески та інші грошові вимоги, пов'язані із здійсненням інвестицій;

г) права інтелектуальної власності, включаючи авторські права, товарні знаки, патенти, промислові зразки, технологічні процеси, ноу-хау, комерційні секрети, фірмові назви та гудвіл, пов'язані з інвестиціями;

д) ліцензії та дозволи згідно із законодавством, включаючи концесії на розвідку, видобування, розробку та експлуатацію природних ресурсів;

Будь-яка зміна форми, в якій були інвестовані активи, не буде впливати на їх характер як інвестицій.

2. Термін "інвестор" означатиме будь-яку фізичну або юридичну особу, яка інвестує на територію другої Договірної Сторони:

а) термін "фізична особа" означатиме будь-яку фізичну особу, що є громадянином Договірної Сторони згідно із законодавством цієї Договірної Сторони;

б) термін "юридична особа" означатиме у відношенні до будь-якої Договірної Сторони будь-яку установу, підприємство або

організацію, що створені згідно з чинним законодавством кожної з Договірних Сторін та які мають право здійснювати інвестиції на території другої Договірної Сторони;

3. Термін "доходи" означатиме грошові суми, одержані внаслідок інвестицій, та включатиме, зокрема, але не виключно, доходи, проценти, приріст капіталу, акції, дивіденди, роялті та плату за послуги.

4. Термін "територія" означатиме відносно кожної Договірної Сторони територію, що знаходиться під її суверенітетом, а також морські та підводні райони, над якими ця Договірна Сторона здійснює, відповідно до міжнародного права, суверенітет, права та юрисдикцію.

Стаття 2

Застосування цієї Угоди

Умови цієї Угоди застосовуватимуться до всіх інвестицій, здійснених інвесторами однієї Договірної Сторони на території другої Договірної Сторони як до, так і після набуття чинності цією Угодою.

Стаття 3

Заохочення та захист інвестицій

1. Кожна Договірна Сторона заохочуватиме та створюватиме сприятливі умови для інвесторів другої Договірної Сторони для здійснення інвестицій на своїй території та допускатиме такі інвестиції згідно з її законами та правилами.

2. Інвестиції інвесторів будь-якої з Договірних Сторін користуватимуться справедливим та рівним ставленням, повним захистом та безпекою на території другої Договірної Сторони.

Стаття 4

Національний режим та режим найбільшого сприяння

1. Кожна Договірна Сторона на своїй території надаватиме інвестиціям інвесторів другої Договірної Сторони режим, який є справедливим та рівним і не менш сприятливим, ніж той, що вона надає інвестиціям своїх власних інвесторів або інвестиціям інвесторів будь-якої третьої держави.

2. Кожна Договірна Сторона на своїй території надаватиме інвесторам другої Договірної Сторони у відношенні до управління, підтримки, використання, отримання доходів та розпорядження своїми інвестиціями режим, який є справедливим та рівним та не менш сприятливим, ніж той, що Договірна Сторона надає своїм власним інвесторам або інвесторам будь-якої третьої держави.

3. Положення пунктів 1 і 2 цієї Статті не тлумачитимуться з тим, щоб зобов'язати одну Договірну Сторону поширювати на інвесторів другої Договірної Сторони вигоду від будь-якого режиму, преференції або привілеї, що можуть бути поширені останньою Договірною Стороною, які впливають з:

а) будь-якого митного союзу або зони вільної торгівлі, або монетарного союзу, або подібних міжнародних угод, що впливають на інвестиційний режим співробітництва або інших форм регіонального

співробітництва, стороною яких будь-яка Договірна Сторона є або може стати;

б) будь-якої міжнародної угоди або домовленості, що стосуються повністю або в основному оподаткування.

Стаття 5

Компенсація за втрати

1. Якщо інвестиції інвесторів будь-якої Договірної Сторони зазнають втрат через війну, збройний конфлікт, національний надзвичайний стан, переворот, повстання, заколот або інші подібні події на території іншої Договірної Сторони, їм надаватиметься останньою Договірною Стороною режим, у відношенні до реституцій, відшкодування, компенсації або іншого вирішення, не менш сприятливий, ніж той, який остання Договірна Сторона надає інвесторам будь-якої третьої держави.

2. Не перешкоджаючи умовам пункту 1 цієї Статті, інвесторам однієї Договірної Сторони, які під час будь-яких подій, згаданих у цьому пункті, зазнають втрат на території іншої Договірної Сторони, які виникають внаслідок:

(а) реквізиції їх власності її силами або владами;

(б) руйнування їх власності її силами або владами, які не були викликані воєнними діями або не вимагались необхідною ситуацією,

буде надано справедливу та адекватну компенсацію за втрати, яких зазнали під час реквізиції або в результаті руйнування власності.

Платежі, що виникають, будуть вільно переводитись у вільно конвертованій валюті без затримки.

Стаття 6

Експропріація

1. Інвестиції інвесторів будь-якої Договірної Сторони не будуть націоналізовані, експропрійовані або піддані заходам, що мають ефект, еквівалентний націоналізації або експропріації (надалі іменується "експропріація") на території іншої Договірної Сторони, якщо цього не потребують суспільні інтереси. Експропріація проводитиметься за належним судочинством, на недискримінаційній основі та супроводжуватиметься умовами про виплату негайної, адекватної та ефективною компенсації. Така компенсація дорівнюватиме ринковій ціні інвестицій, коли про експропріацію або загрозу експропріації стало загально відомо, включатиме відсоток LIBOR з дати експропріації, буде виплачена у валюті, в якій була здійснена інвестиція або за згодою сторін у будь-якій іншій прийнятній для інвестора валюті, буде такою, що ефективно реалізується та здійснюється без затримки.

2. Потерпілий інвестор матиме право на негайний перегляд судовою або іншою незалежною владою цієї Договірної Сторони його випадку та оцінку його інвестицій відповідно до принципів, викладених у цій Статті.

3. Положення пункту 1 цієї Статті також застосовуватимуться в тому випадку, якщо Договірна Сторона експропріює активи компанії, яка отримала статус акціонерного товариства, або заснована згідно з чинним на будь-якій частині її території правом, та на якій

інвестори іншої Договірної Сторони мають частки.

Стаття 7

Перекази

1. Договірні Сторони гарантуватимуть переказ платежів, що стосуються інвестицій та доходів згідно з чинним законодавством Договірних Сторін. Перекази робитимуться без будь-яких обмежень та затримки. Такі перекази включатимуть, зокрема, але не виключно:

а) капітал та додаткові суми для підтримки або збільшення інвестицій;

б) доходи, відсотки, дивіденди та інший поточний доход;

в) платежі, що здійснюються відповідно до позичкових угод;

г) роялті або плату за послуги;

д) надходження від продажу або ліквідації інвестицій;

е) заробітки фізичних осіб згідно із законами та правилами Договірної Сторони, одержані ними в зв'язку із здійсненням інвестицій на території цієї Договірної Сторони.

2. Для цілей цієї Угоди обмінними курсами будуть офіційні курси, дійсні для поточних угод на дату переказу, якщо не домовлено про інше.

Стаття 8

Суброгація

1. Якщо Договірна Сторона або її посередник здійснює платежі своїм власним інвесторам згідно гарантії, яку вона надала в зв'язку з інвестицією на території іншої Договірної Сторони, остання Договірна Сторона визнає:

а) передачу, або по закону, або згідно законної угоди в цій країні, будь-якого права або права вимоги інвестора до попередньої Договірної Сторони, або до її призначеного посередника, так, як і те,

б) що попередня Договірна Сторона або її призначений посередник отримали право внаслідок суброгації користуватися правами та висувати вимоги цього інвестора та перебере зобов'язання, пов'язані з цією інвестицією.

Стаття 9

Спори між Договірною Стороною та інвестором іншої Договірної Сторони

1. Будь-який спір, який може виникнути між інвестором однієї Договірної Сторони та іншою Договірною Стороною у зв'язку з інвестицією на території цієї Договірної Сторони, буде предметом переговорів між сторонами в спорі.

2. Якщо будь-який спір між інвестором однієї Договірної Сторони та іншої Договірної Сторони не може бути таким чином вирішений в період шести місяців з дня пред'явлення письмової вимоги, інвестор отримає право передати цю справу:

а) на розгляд судового органу Договірної Сторони, на території якої здійснюється інвестиція, або

б) до Міжнародного Центру для Вирішення Інвестиційних Спорів (ІКСІД), маючи на увазі відповідні умови Конвенції про вирішення

Інвестиційних Спорів між Державами та громадянами інших Держав, що відкрита для підписання у Вашингтоні, Округ Колумбія, 18 березня 1965 року, у випадку, якщо обидві Договірні Сторони стали стороною цієї Конвенції, або

в) до арбітра або міжнародного ad hoc арбітражного суду, заснованого згідно з Арбітражними Правилами Комісії Організації Об'єднаних Націй з Права Міжнародної Торгівлі (ЮНСІТРАЛ) (995_059). Сторони в спорі можуть погодитися письмово змінити ці Правила. Арбітражні рішення будуть остаточними та обов'язковими для обох сторін спору.

Стаття 10

Вирішення спорів між Договірними Сторонами

1. Спори між Договірними Сторонами відносно тлумачення або застосування цієї Угоди повинні, якщо це можливо, вирішуватися шляхом взаємних консультацій або переговорів.

2. Якщо такий спір не може бути в такий спосіб вирішений протягом шести місяців після його початку, його на прохання будь-якої Договірної Сторони буде передано до Арбітражного Суду відповідно до положень цієї Статті.

3. Арбітражний Суд створюватиметься для кожного окремого випадку наступним чином: протягом двох місяців після отримання звернення про арбітражне рішення, кожна з Договірних Сторін призначить одного члена цього Суду. Ці два члени потім оберуть громадянина третьої держави, якого після схвалення Договірними Сторонами буде призначено Головою Суду (надалі згадується як "Голова"). Голову буде призначено протягом трьох місяців з дати призначення другого члена.

4. Якщо протягом будь-якого з періодів, зазначених у пункті 3 цієї Статті, необхідні призначення не були зроблені, будь-яка Договірна Сторона може, при відсутності іншої домовленості, запросити Президента Міжнародного Суду Справедливості ООН зробити необхідні призначення. Якщо з'ясується, що він є громадянином будь-якої Договірної Сторони або якщо інші причини перешкоджають йому виконувати вказану функцію, буде запрошено Заступника Президента, щоб зробити необхідні призначення. Якщо з'ясується, що Заступник Президента також є громадянином будь-якої Договірної Сторони або не може виконувати зазначену функцію, член Міжнародного Суду Справедливості, наступний за старшинством, який не має громадянства будь-якої з Договірних Сторін, буде запрошений зробити необхідні призначення та може без перешкод виконати вказану функцію.

5. Арбітражний Суд досягатиме своїх рішень більшістю голосів. Такі рішення будуть обов'язковими для кожної Договірної Сторони. Кожна Договірна Сторона нестиме витрати щодо своїх членів суду та свого представництва в арбітражному судочинстві; витрати щодо Голови та інші витрати, покладаються порівну на обидві Договірні Сторони.

Проте, Арбітражний Суд у своєму рішенні може визначити, на яку з Договірних Сторін буде покладено більшу частину витрат, і таке рішення буде обов'язковим для обох Договірних Сторін.

Стаття 11

Застосування інших правил та спеціальних зобов'язань

1. Якщо питання регулюється одночасно цією Угодою та іншою міжнародною угодою, сторонами якої є обидві Договірні Сторони, ніщо в цій угоді не заважатиме Договірним Сторонам або будь-яким її інвесторам, які володіють інвестиціями на території іншої Договірної Сторони, користуватися перевагами тих правил, які є більш сприятливими, у відношенні до його випадку.

2. Якщо режим, що має надаватися однією Договірною Стороною інвесторам іншої Договірної Сторони відповідно до її законів та правил або інших спеціальних положень контрактів, не більш сприятливий, ніж той, що надається цією Угодою, буде надано більш сприятливий.

Стаття 12

Внесення змін та доповнень

У цю Угоду можуть бути внесені зміни та доповнення за письмовою угодою між Договірними Сторонами. Будь-яка поправка набуває чинності, якщо кожна з Договірних Сторін повідомить іншу Договірну Сторону про те, що вона відрегулювала всі відповідні формальності, що перешкоджають набуттю чинності цією поправкою.

Стаття 13

Набуття чинності, тривалість та припинення дії Угоди

1. Кожна Договірна Сторона письмово повідомить другу Договірну Сторону про завершення процедур, необхідних згідно з її чинним законодавством для набуття чинності цією Угодою. Ця Угода набере чинності з дати останнього повідомлення.

2. Ця Угода залишається чинною на період десять років. Її чинність щоразу автоматично продовжуватиметься на наступні 5 років, якщо жодна з Договірних Сторін не менше, ніж за шість місяців до сплину відповідного періоду, не повідомить іншу Договірну Сторону письмово про свій намір припинити дію цієї Угоди.

3. Відносно інвестицій, здійснених до припинення цієї Угоди, її положення (статті 1-11) залишатимуться чинними протягом десяти років з дати припинення її чинності.

Здійснено в м.Тбілісі 9 січня 1995 р. у двох дійсних примірниках, кожний українською, грузинською та російською мовами, причому всі тексти є рівно автентичними.

Для цілей тлумачення положень цієї Угоди текст російською мовою має переважну силу.

За Уряд України

За Уряд Республіки Грузія

(підпис)

(підпис)

Публікації документа

- **Офіційний вісник України** від 31.03.2008 — 2008 р., № 22, стор. 68, стаття 649, код акту 42532/2008